

— Глѣдайте, тѣзи наши „барани“ започнаха да приличатъ на войници, казваше той.

Отъ съкращения курсъ на стрѣлбата неможеше да се очаква по добръ резултатъ — на 200 крачки се избиваше 80—92 %.

— „Молодцами стрѣляли сега“, хвалеше единъ ротенъ командиръ ротата си.

— За добрата днесъ стрѣлба давамъ ви по чаша вино или ракия, казваше другъ ротенъ командиръ.

Тия резултати отъ стрѣлбата трѣбваше да бждатъ толкова по задоволителни за офицерството, защото пушките сж оказахж не съвсѣмъ безукоризненни: на много отъ тѣхъ иглите се чупяха, а на други затворитѣ не можаха да се затварятъ слѣдъ нѣколко вистрѣла, по която причина се случваха, по нѣкой път, нещастия при вадението патрона. Тогава, гдѣ се криеше причината на незадоволствието, нѣщо повече, на неприязненността на нѣкои отъ учителитѣ, къмъ своитѣ ученици? . .

Къмъ срѣдата на Май мѣсецъ пристигна въ Плоештъ опълченския обозъ, отъ който се раздадохъ за частитѣ: за щаба на опълчението 3 коля и 6 коня, — за коннитѣ сотни — 2 коля — 4 коня, за 1-ва дружина 14 коля—29 коня, 2-а дружина— 15 коля — 30 коня, за 3-а, 4-а, 5-а и 6-а по 14 коля и 28 коня.

На 25 Май бѣ направено распорѣждане опълченцитѣ да се приготвятъ за посрѣщаніе Императора, който щѣше да пристигне на слѣдующий день, слѣдъ обѣдъ. По тази причина, подиръ пладниѣ едната частъ отъ опълченцитѣ отидоха на рѣката да си ператъ дрѣхитѣ и онѣзи на другаритѣ си, другата — на учение. За посрѣщаніе на Императора, трѣбваше да излѣзе цѣлото опълчение, което щѣше да бжде нарѣдено въ шпалери безъ пушки. За почетна рота се назначаваше 1-а рота съ знамето.

На 26 Май тъкмо въ 4½ часа, слѣдъ обѣдъ, цѣлото опълчение бѣше нарѣдено въ шпалери отъ града до станцията, а почетната рота — на перона на тѣзи послѣдната, на онова мѣсто, гдѣто щѣше да спре Царския тренъ.